ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ: **Ταξιδεύουμε στα αρχαία ελληνικά θέατρα**

Υπεύθυνοι εκπαιδευτικοί:
Σωτηρία Γεωργοτά, Υπεύθυνη Σχολικών Δραστηριοτήτων ΠΕ Κέρκυρας
Σοφία Σουλιώτη, Νηπιαγωγός

Προετοιμασία αίθουσας

Πριν από κάθε συνάντηση προετοιμάζουμε την αίθουσα, ώστε οι μαθητές/τριες να μπορούν να καθίσουν σε κύκλο, είτε σε καρέκλες, είτε πάνω σε μαξιλάρια στο πάτωμα, προκειμένου να έχουμε καλύτερη οπτική και ακουστική επαφή.

1η συνάντηση: Ας γνωριστούμε καλύτερα

Α. Στόχοι:

Να γνωριστούν τα μέλη της ομάδας.
Να ενημερωθούν οι μαθητές/τριες για το πρόγραμμα που θα υλοποιήσουν.
Να συμφωνηθούν οι κανόνες που θα ακολουθήσουν οι μαθητές/τριες για την επιτυχή υλοποίηση του προγράμματος.

Β. Περιγραφή δραστηριοτήτων:

Προκειμένου να υπάρξει ουσιαστική επικοινωνία μεταξύ των μελών της ομάδας, ο/η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια προτείνει στους/στις μαθητές/τριες δραστηριότητες γνωριμίας.

1η Δραστηριότητα: Γνωριζόμαστε με παιχνίδια

Ο/Η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια ενθαρρύνει τους/τις μαθητές/ριες να περπατούν ο ένας πίσω από τον άλλο σε κύκλο. Όταν ο/η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια χτυπήσει το ταμπουρίνο και δώσει το πρόσταγμα «γίνετε ζευγάρια», πρέπει οι μαθητές/ριες να σταματήσουν και να γίνουν ζευγάρια. Τότε ο/η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια λέει «πείτε ο καθένας το όνομά του». Η δραστηριότητα συνεχίζεται με διαφορετικό αριθμό ατόμων π.χ. «κάντε ομαδούλα των τριών» και με διαφορετικές εντολές.

Ενδεικτικά οι εντολές θα μπορούσαν να είναι:

«Πείτε το αγαπημένο σας φαγητό»,
«Πείτε το αγαπημένο σας παιχνίδι»,
«Πείτε το αγαπημένο σας χρώμα»,
«Πείτε τον/την αγαπημένο/η φίλο/η σας».

2η Δραστηριότητα: Τραγουδώ το όνομά μου

Οι μαθητές/τριες είναι σε κύκλο. Με το άκουσμα της μουσικής οι μαθητές/τριες δίνουν ο ένας/η μία στον/στην άλλον/άλλη μία μπάλα. Μόλις σταματήσει η μουσική, εκείνος/η που βρέθηκε να κρατάει την μπάλα θα πρέπει να πει τραγουδιστά το όνομά του/της.

3η Δραστηριότητα: Παρουσίαση του προγράμματος στους/στις μαθητές/ριες

Οι μαθητές/τριες κάθονται σε κύκλο. Στη μέση του κύκλου υπάρχει ένα κουτί, όπου μέσα υπάρχουν φωτογραφίες που σχετίζονται με το αρχαίο ελληνικό θέατρο. (*Παράρτημα, Φύλλο 1).* Ο/Η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια ζητά από τα παιδιά να επιλέξουν μία εικόνα και να την περιγράψουν. Στη συνέχεια εξηγεί στους/στις μαθητές/ριες ότι στις επόμενες συναντήσεις θα ξεκινήσει ένα πρόγραμμα προκειμένου να μάθουν περισσότερα για όλα όσα δείχνουν οι εικόνες, με σκοπό να γνωρίσουν ένα κομμάτι του πολιτισμού μας που σχετίζεται με το αρχαίο ελληνικό θέατρο και μέσα από παιχνίδια και δραστηριότητες να ανακαλύψουν σημαντικά στοιχεία του που ξεκίνησαν στην αρχαιότητα και επιβιώνουν ως τις μέρες μας.

4η Δραστηριότητα: Με ποιο τρόπο θα συνεργαστούμε;

Ο/Η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια μαζί με τους/τις μαθητές/τριες συζητούν και αναζητούν τους κανόνες που θα πρέπει να ακολουθήσουν, προκειμένου να λειτουργήσει αποτελεσματικά η ομάδα, για να ολοκληρωθεί ο σκοπός του προγράμματος.

Αφού συμφωνηθούν οι κανόνες, ο/η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια ζητά από τα παιδιά να τους ζωγραφίσουν. Στη συνέχεια σε μεγάλο χαρτόνι κολλάει μαζί με τα παιδιά την εικόνα με την εξήγηση του αντίστοιχου κανόνα. Τέλος, ζητά από τους μαθητές να υπογράψουν στο κάτω μέρος του χαρτονιού αποδεχόμενοι με αυτόν τον τρόπο τα όσα αποφασίστηκαν.

Είναι σημαντικό οι κανόνες να διατυπωθούν θετικά και όχι απαγορευτικά.

Κλείσιμο συνάντησης:

Ομαδική συζήτηση. Συζητάμε και ρωτάμε τα παιδιά: Τι σας άρεσε περισσότερο από αυτά που κάναμε; Τι δεν σας άρεσε; Τι σας δυσκόλεψε;

2η συνάντηση: Το αρχαίο θέατρο

Α. Στόχοι:

Να αναγνωρίσουν σημαντικά έργα της αρχαίας Ελλάδας.
Να περιγράφουν παρατηρώντας προσεκτικά μια εικόνα.
Να αντλούν σημαντικές πληροφορίες με αφορμή ένα ερέθισμα.

Β. Περιγραφή δραστηριοτήτων:

1η δραστηριότητα: Παιχνίδι ανάπτυξης εμπιστοσύνης και εξοικείωσης με το χώρο

Προκειμένου οι μαθητές/τριες να εξοικειωθούν με το χώρο που θα υλοποιηθεί το πρόγραμμα και προκειμένου να ενισχυθεί η ομάδα, ο/η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια ενθαρρύνει τους/τις μαθητές/ριες να παίξουν το παιχνίδι του τυφλού: ζητάμε από τους/τις μαθητές/ριες να γίνουν ζευγάρια. Σε κάθε ζευγάρι ο «τυφλός», ο οποίος δένει τα μάτια του με ένα μαντήλι, κινείται στο χώρο ακολουθώντας τις οδηγίες του «οδηγού».

2η δραστηριότητα: Αναγνωρίζω και μαθαίνω τα βασικά μέρη του αρχαίου θεάτρου

Ο/Η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια παρουσιάζει στον κύκλο εικόνες από αρχαία θέατρα της Ελλάδας (*Παράρτημα, Φύλλο 1).* Αφού δώσει λίγο χρόνο στους μαθητές/τριες, να τις παρατηρήσουν, στη συνέχεια ακολουθεί συζήτηση με τα παρακάτω ερωτήματα:

-Τι βλέπουμε στις φωτογραφίες;

-Έχετε δει ή έχετε επισκεφθεί ένα τέτοιο θέατρο;

-Πού; πώς;

- Από τι υλικό είναι κατασκευασμένα τα θέατρα αυτά;

-Χτίστηκαν ή κατασκευάστηκαν στη σημερινή εποχή ή πολλά χρόνια πίσω;

Στη συνέχεια δείχνει στους/στις μαθητές/ριες εικόνες από σύγχρονα θέατρα (*Παράρτημα, Φύλλο2)*και τους παρακινεί να εντοπίσουν ομοιότητες και διαφορές ρωτώντας:

-Είναι το ίδιο κατασκευασμένα ή διαμορφωμένα αυτά τα θέατρα;

-Είναι χτισμένα πάνω σε έναν λόφο;

- Έχουν τα ίδια καθίσματα;

-Τι γινόταν στα θέατρα της αρχαίας Ελλάδας και τι γίνεται στα σημερινά θέατρα;(πώς ήταν η παράσταση…)

Ο/Η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια συνοψίζει λέγοντας ότι, όπως φαίνεται και από τις εικόνες, τα θέατρα της αρχαιότητας χτίστηκαν με πέτρα στις πλαγιές κάποιου λόφου. Αναφέρεται στα σημερινά θέατρα και εξηγεί στους μαθητές ότι είναι χτισμένα διαφορετικά, όμως και τότε και τώρα τα θέατρα είναι ένας χώρος όπου μπορούμε να παρακολουθήσουμε μια θεατρική παράσταση. Τα σημερινά θέατρα, όπως και τα αρχαία, έχουν την ίδια αρχιτεκτονική μορφή μόνο που τα σημερινά αποτελούν την εξέλιξη των παλαιότερων θεατρικών οικοδομημάτων.

3η Δραστηριότητα: Ζωγραφίζουμε τα θέατρα

Μετά τη συζήτηση, ο/η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια καλεί τα παιδιά να χωριστούν σε υποομάδες. Χρησιμοποιεί μικρά χαρτόνια τεσσάρων χρωμάτων (κόκκινο, κίτρινο, πράσινο, μπλε) τόσα όσα είναι και οι μαθητές/ριες δια τέσσερα. Για παράδειγμα για είκοσι μαθητές θα χρειαστούμε είκοσι χαρτόνια δια τέσσερα που είναι τα χρώματα, δηλαδή πέντε χαρτόνια ανά χρώμα. Τοποθετεί τα χαρτονάκια σε ένα καλάθι, ζητάει από τα παιδιά να επιλέξουν από ένα χαρτονάκι και στη συνέχεια ανάλογα με το χρώμα που επέλεξαν δημιουργούν την υποομάδα τους.

Ο/Η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια ζητάει από τις δύο υποομάδες να ζωγραφίσουν η κάθε μία χωριστά ένα θέατρο που θα συναντούσαμε στην αρχαία Ελλάδα και από τις άλλες δύο υποομάδες ένα θέατρο της σημερινής εποχής. Στόχος είναι να αποτυπώσουν στο χαρτί το πώς αντιλήφθηκαν το θεατρικό οικοδόμημα μέσα από την παρουσίαση των εικόνων και παράλληλα να ενισχύσουν τη γνώση τους αυτή μέσα από τον προβληματισμό για το πώς θα τη μεταφέρουν στο χαρτί.

Η κάθε υποομάδα παρουσιάζει στην ολομέλεια την ζωγραφιά της, ενώ ο/η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια απευθύνει τις ακόλουθες ερωτήσεις:

-Πώς ζωγραφίσατε ένα θέατρο σημερινό;

-Πώς ζωγραφίσατε ένα θέατρο στην Αρχαία Ελλάδα;

-Πού το ζωγραφίσατε; είναι σε μια πόλη; είναι στην ύπαιθρο;

- Από τι υλικό είναι φτιαγμένο κατασκευασμένο ένα θέατρο στην αρχαία Ελλάδα;

- Από τι είναι φτιαγμένο ένα θέατρο στη σημερινή εποχή;

-Είναι όλα τα θέατρα χωρίς σκεπή;

-Ποια θέατρα δεν είναι σκεπασμένα;

Ο/Η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια καταγράφει τις απαντήσεις των παιδιών σε ένα μεγάλο χαρτόνι και ολοκληρώνει τη δραστηριότητα λέγοντας ότι αφού ήρθαμε σε μια πρώτη επαφή με το θεατρικό οικοδόμημα, στις επόμενες συναντήσεις μας θα μάθουμε πολλά περισσότερα για την ιστορία του θεάτρου και για το πώς αυτό αποτελεί ένα κομμάτι της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Κλείσιμο συνάντησης:

Στο κλείσιμο της συνάντησης ο/η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια ζητά από τους/τις μαθητές/τριες να δημιουργήσουν έναν κύκλο και αφού κλείσουν για λίγο τα μάτια τους ,να ταξιδέψουν σε ένα θέατρο. Στη συνέχεια, αφού ανοίξουν τα μάτια τους, ο καθένας να πει αν ταξίδεψε σε ένα θέατρο της σημερινής εποχής ή σε ένα θέατρο της Αρχαίας Ελλάδας.

3η συνάντηση: Γνωρίζουμε ένα αρχαίο θεατρικό οικοδόμημα

Α. Στόχοι:

Να διερευνήσουν και να αναγνωρίσουν τα βασικά μέρη του αρχαίου θεάτρου.
Να εισάγουν στην καθημερινότητά τους νέες μαθηματικές έννοιες.
Να κάνουν συνθέσεις με επίπεδα και στερεά γεωμετρικά σχήματα.
Να διευρύνουν το λεξιλόγιό τους.

Β. Περιγραφή δραστηριοτήτων:

1η Δραστηριότητα: Αναγνωρίζω αρχαία ελληνικά θέατρα

Ο/Η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια ζητάει από τα παιδιά να εντοπίσουν σε φύλλο εργασίας αρχαία ελληνικά θέατρα. (*Παράρτημα, Φύλλο 3*).

2η Δραστηριότητα: Εντοπίζω τα βασικά μέρη ενός αρχαίου θεάτρου

Πηγή:Σ**https://www.tameteora.gr/eidhseis/texnes-grammata/119542/%ce%bc%ce%b7%ce%bd%cf%8d%ce%bc%ce%b1%cf%84%ce%b1-%ce%b6%cf%89%ce%ae%cf%82-%ce%b1%cf%80%cf%8c-%cf%84%ce%bf-%ce%b1%cf%81%cf%87%ce%b1%ce%af%ce%bf-%ce%b8%ce%ad%ce%b1%cf%84%cf%81%ce%bf/**

Ο/Η εκπαιδευτικός –συντονιστής/ρια παρουσιάζει την εικόνα της αναπαράστασης ενός αρχαίου ελληνικού θεάτρου. (*Παράρτημα, φύλλο 4*)

Παρακινεί τους/τις μαθητές/τριες να παρατηρήσουν προσεκτικά την εικόνα και στη συνέχεια συντονίζει τη συζήτηση, ώστε να καταγράψουν τα τρία βασικά μέρη του αρχαίου θεάτρου. Στόχος της παρουσίασης αυτής είναι οι μαθητές/τριες να αντιληφθούν τα βασικά μέρη ενός αρχαίου θεάτρου και τη λειτουργικότητά του.

Ο/Η εκπαιδευτικός –συντονιστής/ρια προκειμένου να ενεργοποιήσει το ενδιαφέρον των παιδιών και να καλλιεργήσει την κριτική και αντιληπτική τους ικανότητα κάνει τις ερωτήσεις:
-Σε τι σχήμα είναι χτισμένο το αρχαίο θέατρο;
-Πού κάθονταν οι θεατές;
-Από πού περνούσαν, για να ανέβουν στα ψηλότερα καθίσματα;
-Από τι υλικό ήταν φτιαγμένα τα καθίσματα;
-Πού έπαιζαν οι ηθοποιοί;
-Πού μπορούσαν να φορέσουν τα κουστούμια τους;
-Γιατί νομίζετε ότι οι θέσεις των θεατών δεν είναι η μία πίσω από την άλλη σε ένα οριζόντιο επίπεδο, αλλά είναι τοποθετημένες σε μία επικλινή ή ημικύκλια διάταξη; (επικλινή διάταξη: φανταστείτε μία τσουλήθρα)

Ο/Η εκπαιδευτικός –συντονιστής/ρια καταγράφει τις απαντήσεις των παιδιών ,ενώ παράλληλα τοποθετεί καρτελάκια με τις λέξεις: ορχήστρα, κοίλο, σκηνή, στο σωστό σημείο της εικόνας, έχοντας υπόψιν τις παρακάτω βασικές πληροφορίες:

Η **ορχήστρα** αποτελεί το αρχαιότερο τμήμα του θεάτρου. Προορίζεται, λοιπόν, για την κίνηση του χορού. Το σχήμα της αρχικά μοιάζει συνήθως με κύκλο ή πέταλο κι αργότερα με ημικύκλιο. Το δάπεδό της είναι από πατημένο χώμα στα ελληνικά θέατρα.

Το **κοίλο** είναι ο χώρος των θεατών. Στα ελληνικά θέατρα το κοίλο διαμορφώνεται στη φυσική πλαγιά ενός λόφου. Τον πρώτο καιρό οι θεατές κάθονται πάνω στο χώμα ή σε ξύλινους πάγκους. Αργότερα, τον 4ο αι. π.Χ., κατασκευάζονται λίθινα καθίσματα, τα εδώλια.

Η **σκηνή** είναι ένα μακρόστενο στεγασμένο κτήριο στο πίσω μέρος της ορχήστρας. Αρχικά είναι μια πρόχειρη ξύλινη κατασκευή. Χρησιμεύει ως ένα λιτό φόντο στη θεατρική πράξη και σαν αποθήκη των υλικών της παράστασης ή ως χώρος για την προετοιμασία των υποκριτών, όπως τα σημερινά καμαρίνια. Σταδιακά η σκηνή γίνεται μόνιμη και λίθινη, αργότερα διώροφη. Αποκτά τρεις πόρτες και παράθυρα δίνοντας την εντύπωση πρόσοψης κτηρίου. Αργότερα πάνω στην επίπεδη στέγη της εμφανίζονται οι υποκριτές που χωρίζονται πια από το χορό.

3η δραστηριότητα: Αντιστοίχιση εικόνας-λέξης

Οι μαθητές/τριες αναγνωρίζουν τα βασικά μέρη του αρχαίου ελληνικού θεάτρου στην εικόνα και τοποθετούν την αντίστοιχη καρτέλα με την ονομασία (*Παράρτημα φύλλο 5*) ή μπορούν να κάνουν το ίδιο στον υπολογιστή ακολουθώντας το παρακάτω link :

https://learningapps.org/watch?v=pjos1ryrn20

4η δραστηριότητα: Κατασκευή αρχαίου ελληνικού θεάτρου

Οι μαθητές/τριες χωρίζονται σε υποομάδες αλφαβητικά, δηλαδή σύμφωνα με το αρχικό γράμμα του ονόματός τους ή τον μήνα γέννησής τους και χρησιμοποιούν τα τουβλάκια της γωνιάς του οικοδομικού υλικού προκειμένου η κάθε υποομάδα με τη βοήθεια και του/της εκπαιδευτικού-συντονιστή/ριας να φτιάξει το δικό της θεατρικό οικοδόμημα.

Κλείσιμο συνάντησης:

Ο/Η εκπαιδευτικός –συντονιστής/ρια μαζί τους/τις μαθητές/ριες δημιουργούν έναν κύκλο. Με τη σειρά ο/η κάθε μαθητής/τρια προσπαθεί να θυμηθεί και να επαναλάβει τις τρεις νέες λέξεις: κοίλο, σκηνή, ορχήστρα ή εναλλακτικά ο/η εκπαιδευτικός –συντονιστής/ρια αναφέρει τις δύο από τις τρεις λέξεις και ο/η καθένας/καθεμία με τη σειρά του/της μαντεύει ποια λείπει.

4η συνάντηση: Ας μεταμφιεστούμε...

Α. Στόχοι:

Να κάνουν υποθέσεις.
Να αναπτύξουν την κριτική τους ικανότητα.
Να υποδυθούν ρόλους.
Να διευρύνουν τις γνώσεις τους.

Β. Περιγραφή δραστηριοτήτων:

1η δραστηριότητα: ένα γράμμα στην τάξη μας

Ο/Η εκπαιδευτικός –συντονιστής/ρια ανακαλύπτει την ώρα του κύκλου, έναν φάκελο με ένα γράμμα. Παρακινεί τους/τις μαθητές/τριες γεμάτος περιέργεια να τον ανοίξουν και να το διαβάσουν και αφού το κάνουν, συνειδητοποιούν ότι βρίσκονται σε ένα παιχνίδι κρυμμένου θησαυρού. Το γράμμα γράφει τα εξής:

Ταξιδέψαμε από τα βάθη του χρόνου, από ένα μέρος γεμάτο περιπέτεια και δράση...Ήμασταν θαμμένες για πολλά πολλά χρόνια, μα ,τώρα, μετά από πολλές ανασκαφές, μας ανακάλυψαν και μας έφεραν κοντά σας. Και επειδή μας αρέσουν πολύ τα παιχνίδια είμαστε κρυμμένες στο μέρος που και εσείς παίζετε καθημερινά και φοράτε διάφορα κοστούμια και μεταμφιέζεστε σε ό,τι σας οδηγήσει η φαντασία σας. Βρείτε μας και τότε θα ξεκινήσει το παιχνίδι…

Ο/Η εκπαιδευτικός –συντονιστής/ρια δημιουργεί υποομάδες με τον εξής τρόπο: Έχει προετοιμάσει χαρτάκια διαφόρων χρωμάτων, τόσα χρώματα, όσες ομάδες θέλει να κάνει, και τόσα χαρτάκια όσα είναι τα παιδιά. Π.χ. σε μια ομάδα 20 μαθητών, για να δημιουργηθούν 4 υποομάδες των 5 ατόμων, πρέπει να έχει 20 χαρτάκια από πέντε σε τέσσερα διαφορετικά χρώματα.

Στη συνέχεια η κάθε υποομάδα συνεργάζεται, για να ανακαλύψει το μυστικό που κρύβει το γράμμα. Τι είναι κρυμμένο και πού;

Στη γωνιά των μεταμφιέσεων ανακαλύπτουν δύο προσωπεία από την αρχαιότητα**.** **(***Παράρτημα, φύλλο 6*). Ο/Η εκπαιδευτικός –συντονιστής/ρια μπορεί να χρησιμοποιήσει τις εικόνες ή να κατασκευάσει από πριν δύο μάσκες σύμφωνα με τις οδηγίες (*Παράρτημα, φύλλο 11*).

Ο/Η εκπαιδευτικός –συντονιστής/ρια δίνει χρόνο στους/στις μαθητές/τριες να επεξεργαστούν τα προσωπεία και στη συνέχεια προκαλεί το ενδιαφέρον τους κάνοντας τις ακόλουθες ερωτήσεις:

-Έχετε ξαναδεί παρόμοιες μάσκες;

-Μπορείτε να φανταστείτε από που ταξίδεψαν;

-Ποιοι πιστεύετε ότι τις χρησιμοποιούσαν;

-Ξέρετε από τι υλικό είναι φτιαγμένες;

-Εκφράζουν και οι δυο την ίδια συναισθηματική κατάσταση;

-Ποια είναι σοβαρή και ποια αστεία;

-Αν θέλατε να παρουσιάσετε κάτι κωμικό-αστείο ποια μάσκα θα φορούσατε;

-Στη σημερινή εποχή υπάρχουν μάσκες; Πού τις συναντάμε;

Ο/Η εκπαιδευτικός –συντονιστής/ρια ανακεφαλαιώνει τη συζήτηση οδηγώντας τους/τις μαθητές/τριες στη γνώση ότι στο αρχαίο θέατρο οι ηθοποιοί, που ήταν μόνο άντρες, έπαιζαν το ρόλο τους φορώντας μάσκες που ονομάζονταν προσωπείο.

2η δραστηριότητα: Ήρθε η ώρα να υποκριθούμε...

Πριν αρχίσει ο διάλογος, ο/η εκπαιδευτικός –συντονιστής/ρια δίνει τις εξής πληροφορίες στα παιδιά:

Στα αρχαία ελληνικά θέατρα μία μορφή θεατρικής παράστασης ήταν η **τραγωδία,** η οποία ξεκίνησε από τελετές λατρείας αφιερωμένες στο θεό Διόνυσο και παρουσιάζονταν οι έντονες και οδυνηρές πλευρές της ζωής. Υπήρχε ,όμως, και η **κωμωδία** που ήταν πιο διασκεδαστική. Δείχνει τα δύο διαφορετικά προσωπεία που ανακάλυψαν τα παιδιά στη γωνιά των μεταμφιέσεων και τους παρακινεί να παρατηρήσουν προσεκτικά τα χαρακτηριστικά τους.

Ο/Η εκπαιδευτικός –συντονιστής/ρια στη συνέχεια προτρέπει τους/τις μαθητές/τριες ανά δύο τη φορά να επιλέξουν και να φορέσουν ένα από τα δύο προσωπεία. Έτσι να κάνουν διάλογο και να πουν μία φανταστική ιστορία που να ταιριάζει με το προσωπείο που φορούν. Για παράδειγμα αυτός που θα φορέσει το κωμικό προσωπείο θα πρέπει να πει κάτι αστείο, ενώ αυτός που θα φορέσει το τραγικό, θα πρέπει να υποδυθεί κάτι ανάλογο**.**

3η δραστηριότητα: Ζωγραφίζω το δικό μου προσωπείο

Οι μαθητές/ριες ζωγραφίζουν το δικό τους προσωπείο και κόβουν τα μάτια και το στόμα. Σε ποια παράσταση θα το φορούσαν; Σε μία κωμωδία ή σε ένα δράμα;

Κλείσιμο συνάντησης:

Οι μαθητές/ριες σε κύκλο επιλέγουν και φορούν τα προσωπεία που έφτιαξαν λέγοντας:

-Είμαι χαρούμενος/η γιατί…

-Είμαι σοβαρός/η, προβληματισμένος/ή γιατί….

Κρατούν τα προσωπεία στη γωνιά των μεταμφιέσεων

Εναλλακτικά τα προσωπεία από γυψόγαζα θα μπορούσαν να κατασκευαστούν από τους/τις μαθητές/ριες (*Παράρτημα, φύλλο 11*).

5η συνάντηση: Ποιοι παίζουν;

Α. Στόχοι:

Να εξασκήσουν τη μνήμη τους.
Να γνωρίσουν τους συντελεστές μιας θεατρικής παράστασης.
Να συνεργαστούν.
Να αναπτύξουν τη φαντασία τους μέσα από το παιχνίδι.
Να έρθουν σε επαφή με προβλήματα που επιλύονται με μαθηματική σκέψη.

Β. Περιγραφή δραστηριοτήτων:

1η δραστηριότητα: Ας προβληματιστούμε…

Ο/Η εκπαιδευτικός –συντονιστής/ρια κάνει τη σύνδεση με το την προηγούμενη συνάντηση παίζοντας με τους/τις μαθητές/τριες ένα παιχνίδι μνήμης: Παρουσιάζει τέσσερις καρτέλες(υπάρχουν ήδη από τις προηγούμενες συναντήσεις) που απεικονίζουν ένα προσωπείο τραγικό, ένα προσωπείο κωμικό, ένα αρχαίο θέατρο, ένα σύγχρονο θέατρο. Στη συνέχεια απλώνει στη σειρά τις τέσσερις καρτέλες και τους ζητά να τις παρατηρήσουν προσεκτικά και να περιγράψουν τι βλέπουν σε κάθε μία από αυτές. Κάθε φορά που παίζει ένας/μία μαθητής/τρια ο/η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια αποσύρει μια καρτέλα και ο παίχτης θα πρέπει να βρει ποια είναι αυτή.

Αφού ολοκληρωθεί το παιχνίδι μνήμης, δημιουργεί προβληματισμό στους/στις μαθητές/ριες ρωτώντας τους:

Παίξαμε ένα παιχνίδι που μας έφερε στην μνήμη το αρχαίο ελληνικό θέατρο και το προσωπείο-μάσκα. Άρα λοιπόν πιστεύετε αυτά θα ήταν αρκετά κατά την αρχαιότητα ,για να παρακολουθήσουμε μία θεατρική παράσταση;

Παρατηρήστε προσεκτικά την εικόνα (*Παράρτημα, Φύλλο 7*) και πείτε μου:

Πηγή:https://www.schooltime.gr/wp-content/uploads/2017/03/tragodia1.jpg

-Ποιοι φορούν το προσωπείο; Ποιοι έπαιζαν;
-Μπορούμε να καταλάβουμε αν πίσω από το προσωπείο κρύβεται άντρας ή γυναίκα;
-Ήταν μόνο οι ηθοποιοί;
-Ξέρετε πως λέγονταν οι ηθοποιοί;
-Σε ποιο μέρος του θεάτρου έπαιζαν οι ηθοποιοί;
-Υπήρχε μουσική στη σκηνή;
-Σε ποιο μέρος του θεάτρου άλλαζαν τα κουστούμια τους;
-Πώς ήταν τα κουστούμια τους;

Μετά από τον παραπάνω προβληματισμό ο/η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια εξηγεί στους/στις μαθητές/τριες πως σε μία αρχαία θεατρική παράσταση **οι υποκριτές** (οι ηθοποιοί) και **ο χορός** (μία ομάδα αντρών που τραγουδούν και χορεύουν σαν να είναι ένας και όλοι υποδύονταν το ίδιο ρόλο-π.χ. στρατιώτες, γέροντες, ανάλογα με την υπόθεση του έργου-από το σύνολο του χορού ξεχώριζε **ο κορυφαίος** που καθοδηγούσε τους υπόλοιπους**)** ήταν οι σημαντικότεροι συντελεστές της. Στις τραγωδίες και τις κωμωδίες, εκτός από το τραγούδι του χορού, το κύριο μουσικό όργανο ήταν **ο αυλός.** Ο αυλητής έμπαινε στην ορχήστρα μαζί με τον χορό και παρέμενε μέχρι να τελειώσει το έργο.

2η δραστηριότητα: Τα περίεργα παπούτσια…

Πήλινη κούκλα που φορά θεατρικό προσωπείο και κοθόρνους, 1ος αι. π.Χ., Αρχαιολογικό Μουσείο Δήλου. Πηγή: http://ancienttheater.culture.gr/el/parastaseis-arxaiotita/item/100-ti-kostoumia-forousan

Με αφορμή την εικόνα (*Παράρτημα , Φύλλο 7*), ο/η εκπαιδευτικός- συντονιστής/ρια εξηγεί στα παιδιά πως ,όταν οι υποκριτές έπαιζαν σε μία τραγωδία, φορούσαν τον κόθορνο. Οι κοθόρνοι ήταν μαλακές και ευλύγιστες μπότες που έφταναν μέχρι το μέσο της κνήμης, δεν είχαν σόλα και έτσι οι υποκριτές μπορούσαν να την φορέσουν σε όποιο πόδι ήθελαν. Ακόμη ήταν φαρδιές και η μύτη τους ήταν σηκωμένη προς τα πάνω. Με το πέρασμα των χρόνων στις μπότες έμπαινε όλο και πιο ψηλή σόλα με αποτέλεσμα πολλές φορές οι υποκριτές, όταν έπαιζαν πάνω σε αυτές ,να χάνουν την ισορροπία τους. Στην κωμωδία δεν φορούσαν κοθόρνους, αλλά εμβάδες, καθημερινά υποδήματα.

Στη συνέχεια προκαλεί τα παρακάτω ερωτήματα:

-Γιατί οι κόθορνοι δεν είχαν σόλα; Σε τι εξυπηρετούσε αυτό;

-Γιατί η μύτη τους ήταν ανασηκωμένη;

(*Η μύτη ήταν συχνά ανασηκωμένη, ώστε οι υποκριτές να κινούνται πιο εύκολα, αλλά και να περιορίζεται ο θόρυβος των βημάτων τους).*

-Γιατί πιστεύετε με το πέρασμα των χρόνων η σόλα γινόταν όλο και πιο ψηλή*;*

(Βασικός σκοπός ήταν να φαίνονται καλύτερα οι υποκριτές).

-Αν κάποιος στη σημερινή εποχή σου πει ότι είσαι «κόθορνος» ξέρετε τι θα σημαίνει αυτό;

(Από το γεγονός ότι οι κόθορνοι εφαρμόζονταν στο κάθε πόδι, κατέληξε ο λεκτικός τύπος να αποκτήσει γρήγορα μεταφορική σημασία. Κόθορνο αποκαλούσαν οι αρχαίοι ***όποιον άλλαζε πολύ γρήγορα απόψεις****. Υπήρχε και μια παροιμία* ***ευμεταβολώτερος κοθόρνου****, που σήμαινε ότι κάποιος διαφοροποιείται σε όσα πιστεύει ευκολότατα, όπως και ο κόθορνος που δεν λογαριάζει ποιον τύπο ποδιού έχει μπροστά του.*

http://archeia.moec.gov.cy/sm/467/Theatrologia_C_lyk_Kef_1_final_v2.pdf).

3η δραστηριότητα: Τι φορούσαν;

Ανδρική ενδυμασία: Χιτώνας, Εξωμίδα, Χιτώνας με ιμάτιο, Ιμάτιο χωρίς χιτώνα
Πηγή: Υπουργείο Πολιτισμού – Α' Εφορεία προϊστορικών και κλασικών αρχαιοτήτων – Επιτροπή συντηρήσεως μνημείων Ακροπόλεως.

Από την παράσταση των ***Νεφελών***, του Εθνικού Θέατρο (Αθήνα, 1951), σε σκηνοθεσία Σωκράτη Καραντινού. Είναι ευδιάκριτη η χρήση της κωμικής μάσκας.

Τα παιδιά παρατηρούν τις εικόνες και τις περιγράφουν. Οι υποκριτές που έπαιζαν τραγωδία φορούσαν **χιτώνα** (ένδυμα από λινό ή μάλλινο ύφασμα που το φορούσαν κατάσαρκα). Οι υποκριτές της κωμωδίας φορούσαν ένα εφαρμοστό μάλλινο ρούχο στο χρώμα του δέρματος, ενώ χρησιμοποιούσαν απαραιτήτως τα **σωμάτια (παραγεμίσματα)**, για να τονίσουν κωμικά την κοιλιά και τα οπίσθια.

Στη συνέχεια δημιουργεί μαζί με τους/τις μαθητές/ριες έναν πίνακα με δύο στήλες όπου στην μία στήλη υπάρχει εικόνα και στη δεύτερη στήλη η αντίστοιχη λέξη (*Παράρτημα, Φύλλο 9*). Είναι σημαντικό ο πίνακας να αναρτηθεί σε εμφανές σημείο στην τάξη.

3η δραστηριότητα: Περπατήματα…

Ο/Η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια ζητά από τα παιδιά να φανταστούν ότι φοράνε κοθόρνους και να παραγεμίσουν τα ρούχα τους με εφημερίδες ή μαξιλάρια στην κοιλιά ή στην πλάτη, ώστε να βιώσουν την κατάσταση του υποκριτή. Ο/Η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια δημιουργεί με υλικά του σχολείου έναν εικονικό λαβύρινθο και παρακινεί τα παιδιά να περπατήσουν στο χώρο, μέχρι να βρουν την εικόνα ενός αρχαίου θεάτρου:

-περπατάμε σα να φοράμε τους πρώτους κοθόρνους με την χαμηλή σόλα. (οι μαθητές/ριες περπατούν πατώντας κανονικά στα πέλματά τους ,όσο πιο αθόρυβα γίνεται).

-περπατάμε σαν να φοράμε τους κοθόρνους με την ψηλή σόλα. (οι μαθητές/ριες περπατούν πατώντας στις μύτες των ποδιών τους και σηκώνουν τη φτέρνα τους σαν να φορούν ψηλοτάκουνα παπούτσια).

4η δραστηριότητα: Λαβύρινθος

Οι μαθητές/ριες πρέπει να ανακαλύψουν τη σωστή διαδρομή και να φτάσουν στο αρχαίο θέατρο (*Παράρτημα, φύλλο 10*).

Κλείσιμο συνάντησης:

Οι μαθητές/ριες σε κύκλο λένε ο/η καθένας/καθεμία με την σειρά του/της πώς θα ντυνόταν, για να πάρει μέρος σε μία θεατρική παράσταση της αρχαιότητας.

6η συνάντηση: Αειφορική διαχείριση και Μουσείο

Α. Στόχοι:

Να συνεργάζονται και να επικοινωνούν μεταξύ τους, προκειμένου να ολοκληρώσουν ένα έργο.
Να αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες.
Να κατανοήσουν την αξία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και την αειφορική διαχείρισή της.
Να έρθουν σε μία πρώτη επαφή με τις ανασκαφές.
Να ενισχύσουν τις μαθησιακές τους εμπειρίες με την χρήση των ΤΠΕ.

Β. Περιγραφή δραστηριοτήτων:

1η δραστηριότητα: Κολάζ

Ο/Η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια ζητά από τα παιδιά να χωριστούν σε υποομάδες. Ο χωρισμός των υποομάδων γίνεται ως εξής: το πρώτο με το τελευταίο παιδί του κύκλου και το δεύτερο με το προτελευταίο παιδί του κύκλου σχηματίζουν μία υποομάδα τεσσάρων παιδιών. Η διαδικασία συνεχίζεται, μέχρι να δημιουργηθούν όλες οι υποομάδες. Στη συνέχεια η κάθε υποομάδα καλείται να ζωγραφίσει ό,τι σχετίζεται με τις προηγούμενες συναντήσεις. Για παράδειγμα, η μία υποομάδα σε μεγάλο χαρτόνι να ζωγραφίσει ένα αρχαίο θέατρο έχοντας ως σημείο αναφοράς τους πίνακες και το φωτογραφικό υλικό από τις προηγούμενες συναντήσεις, η άλλη υποομάδα να ζωγραφίσει τους υποκριτές και ακολούθως το χορό, τον αυλό, τις μάσκες-προσωπεία και τους κοθόρνους. Τα παιδιά κόβουν τις φιγούρες και τα αντικείμενα που ζωγράφισαν και δημιουργούν έναν μεγάλο πίνακα-κολάζ.

2η Δραστηριότητα: Μουσείο

Ο/Η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια δημιουργεί τον παρακάτω προβληματισμό:

-Πού θα μπορούσαμε να αναρτήσουμε τον πίνακα μας, ώστε να μπορούν και άλλοι να δουν τις γνώσεις μας για το αρχαίο ελληνικό θέατρο;
-Πώς νομίζετε ότι εμείς έχουμε όλες αυτές τις γνώσεις για αντικείμενα που υπήρχαν εδώ και πολλά πολλά χρόνια πριν;
-Σε ποιο μέρος διατηρούμε σημαντικά πράγματα από το παρελθόν;
-Είναι σημαντικό να διατηρούμε αντικείμενα του παρελθόντος;
-Γιατί;
-Έχετε επισκεφτεί έναν τέτοιο χώρο;
-Ξέρετε πώς τον ονομάζουμε;

Ο/Η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια καταγράφει τις απαντήσεις τον παιδιών σε ένα μεγάλο χαρτόνι και ολοκληρώνει τη συζήτηση λέγοντας πως τα σημαντικά πράγματα του πολιτισμού μας φυλάγονται στους χώρους που ονομάζονται **μουσεία** και εκεί διατηρούνται μέσα σε προθήκες, για να μπορεί ο πολίτης να τα δει και να πάρει πληροφορίες για αυτά. Στη συνέχεια εξηγεί στους/στις μαθητές/ριες ότι εκτός από το **μουσείο** υπάρχουν και οι αρχαιολογικοί χώροι, οι οποίοι μας δίνουν εικόνα για τον τρόπο ζωής και οργάνωσης των ανθρώπων εκείνης της εποχής.
Ας ανακαλύψουμε με τη βοήθεια της τεχνολογίας έναν τέτοιο χώρο παίζοντας το παρακάτω παιχνίδι:

http://ancienttheater.culture.gr/el/ekpaideftikoyliko/efarmoges/ti-krubete-katw-apo-tin-poli

3η Δραστηριότητα: Ο δικός μου πολύτιμος χώρος

Στη συνέχεια ζητά από τους/τις μαθητές/ριες να ζωγραφίσουν το δικό τους μουσείο, όπως το φαντάζονται, και μέσα σε αυτό να τοποθετήσουν τα αντικείμενα που θεωρούν πολύτιμα.

4η Δραστηριότητα: Περιήγηση σε ένα μουσείο με τη βοήθεια της τεχνολογίας

Ο/Η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια ρωτά τα παιδιά:

-Υπάρχει τρόπος να επισκεφτούμε ένα μουσείο μέσα από την τάξη μας;

Καταγράφει τις απαντήσεις και στη συνέχεια εξηγεί στα παιδιά ότι με τη βοήθεια της τεχνολογίας μπορούν να επισκεφτούν τις ιστοσελίδες μουσείων και να παρατηρήσουν τα εκθέματά του.

Επισκεπτόμαστε την ιστοσελίδα Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών γνωρίζουμε τα εκθέματα του και συλλέγουμε πληροφορίες.

Επιλέγοντας τον σύνδεσμο: Εκθέματα Αρχαιολογικού Μουσείου εστιάζουμε στα εκθέματα της ελληνιστικής περιόδου και αναζητούμε το προσωπείο.

Προκειμένου να έχουμε εικονική περιήγηση επιλέγουμε τον παρακάτω σύνδεσμο του μουσείου της Ακρόπολης:

Εξερευνούμε ψηφιακά το Μουσείο Ακρόπολης με το Google Art project

Κλείσιμο συνάντησης:

Οι μαθητές/ριες σε κύκλο αναφέρουν ο/η καθένας/καθεμία με την σειρά του/της το δικό τους πολύτιμο αντικείμενο που θα μπορούσαν να εκθέσουν σε ένα μουσείο.

7η συνάντηση: Ώρα να ανεβάσουμε τη δική μας θεατρική παράσταση

Α. Στόχοι:

Να αποδώσουν βιωματικά τις νεοαποκτηθείσες γνώσεις οργανώνοντας μία θεατρική παράσταση.
Να χρησιμοποιήσουν τα στοιχεία του θεάτρου, όπως το ρόλο, την κίνηση, το λόγο, το χώρο, το χρόνο και τα σύμβολα, για να εκφραστούν.
Να αναπτύξουν δεξιότητες συνεργασίας και υπευθυνότητας.

Β. Περιγραφή δραστηριοτήτων:

Ο/Η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια διαβάζει το βιβλίο «Ειρήνη» του Αριστοφάνη, σε διασκευή για παιδιά της Σοφίας Ζαραμπούκα και προκαλεί το ενδιαφέρον των μαθητών /ριών με ερωτήματα που θα βοηθήσουν στην ανάλυση της ιστορίας:

-Σε ποια εποχή διαδραματίζεται η ιστορία;

-Ποιοι είναι οι ήρωες της ιστορίας;

-Τι έγινε πρώτα;

-Τι ακολούθησε;

-Ποιο είναι το τέλος της ιστορίας;

-Πρόκειται για μια αστεία ή για μια στενάχωρη-δραματική ιστορία;

Ο/Η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια προτρέπει τους/τις μαθητές/ριες να αναπαραστήσουν την ιστορία που μόλις άκουσαν. Διευκολύνει τα παιδιά θέτοντάς τους εξής προβληματισμούς:

-Ποια στοιχεία και υλικά θα χρησιμοποιήσουμε για να αναπαραστήσουμε την δημιουργία του σκηνικού, την ενδυμασία τα αντικείμενα που κρατούν οι υποκριτές, την μουσική;

-Ποιοι είναι οι ρόλοι που θα παίξουμε;

-Ποια συναισθήματα εκφράζονται μέσα από τους ρόλους;

Ο/Η εκπαιδευτικός-συντονιστής/ρια δημιουργεί υποομάδες με έναν από τους τρόπους που έχουμε παρουσιάσει στις προηγούμενες συναντήσεις και η κάθε υποομάδα προετοιμάζεται, ώστε να ετοιμάσει τα στοιχεία που όλα μαζί θα «δέσουν» την παράσταση.

-Μία υποομάδα αναλαμβάνει να ζωγραφίσει το σκηνικό.

-Μία δεύτερη υποομάδα επιλέγει διάφορα υλικά και αντικείμενα από την τάξη που θα χρησιμοποιηθούν στην παράσταση.

-Ακολούθως, μία άλλη υποομάδα επιμελείται τη μουσική από τη γωνιά της μουσικής και γίνεται η διανομή των ρόλων με την επιμέλεια του/της εκπαιδευτικού-συντονιστή/ριας.

Στη συνέχεια προετοιμάζουν το χώρο, στον οποίο θα ανέβει η παράσταση προσομοιάζοντάς τον με αρχαίο ελληνικό θέατρο. Θα αποτελείται από τα τρία βασικά μέρη: ορχήστρα, κοίλο, σκηνή.

Τέλος οι μαθητές ανεβάζουν την παράσταση.

Προτάσεις:

Επίσκεψη σε ένα αρχαίο θέατρο, εφόσον αυτό υπάρχει στην περιοχή.

Επίσκεψη σε ένα αρχαιολογικό μουσείο.

Επίσκεψη σε ένα σύγχρονο θέατρο.

Παρουσίαση της θεατρικής παράστασης σε κοινό.

Επίσκεψη σε ένα βεστιάριο.

Δημιουργία μουσείου στην τάξη με εκθέματα το παραχθέν υλικό.

Σύνδεσμοι:

http://ancienttheater.culture.gr/el/i-ekselixi-tou-theatrikou-oikodomimatos/item/7-to-theatro

http://archeia.moec.gov.cy/sm/467/Theatrologia_C_lyk_Kef_1_final_v2.pdf

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΦΥΛΛΟ 1

Αρχαίο θέατρο Δελφών

Πηγή: http://ancienttheater.culture.gr/el/psifiaki-bibliothiki/--17/41-theatro-delfwn-1/file

Αρχαίο θέατρο της Δωδώνης

Πηγή: https://en.calameo.com/read/004470083deaf6ddd85f7?authid=KGak91LymIZS

Αρχαίο θέατρο της Λάρισας

Πηγή: https://en.calameo.com/read/004470083f029b86176a0?authid=57aa4qXXDwKm

Αρχαίο θέατρο του Διονύσου

Πηγή: https://en.calameo.com/read/0044700837c38a8466405?authid=QZWPoWqF6rSR

Αρχαίο θέατρο του Ασκληπιείου Επιδαύρου

Πηγή: https://en.calameo.com/read/004470083aded2c35c1b9?authid=9wzmNp8Yjt2b

Αρχαίο θέατρο της Μεσσήνης

Πηγή: https://en.calameo.com/read/004470083d984ecf9c30c?authid=gVqVch8Ffy6G

ΦΥΛΛΟ 2

Δημοτικό θέατρο Πειραιά

Πηγή: https://www.in.gr/2020/04/08/entertainment/theater/dimotiko-theatro-peiraia-diadiktyaki-provoli-tis-parastasis-makmpeth-tou-sekspir/

Εθνικό θέατρο Αθηνών

Πηγή: https://www.pentapostagma.gr/politismos/6930707_ethniko-theatro-erhetai-ston-kanape-sas-pos-tha-syndetheite

Θέατρο Ρένα Βλαχοπούλου Κέρκυρα

Πηγή: https://www.flash.gr/culture/1542931/sti-diathesi-toy-koinoy-kai-pali-to-theatro-rena-blachopoyloy-sto-mon-repo

Θέατρο τέχνης Καρόλου Κουν

Πηγή: https://www.neakriti.gr/article/politismos/1556513/to-theatro-tehnis-karolou-koun-episkeptetai-to-irakleio/

ΦΥΛΛΟ 3

Όνομα……..

Ημερομηνία…….

Κύκλωσε τις εικόνες που δείχνουν αρχαία θέατρα.

ΦΥΛΛΟ 4

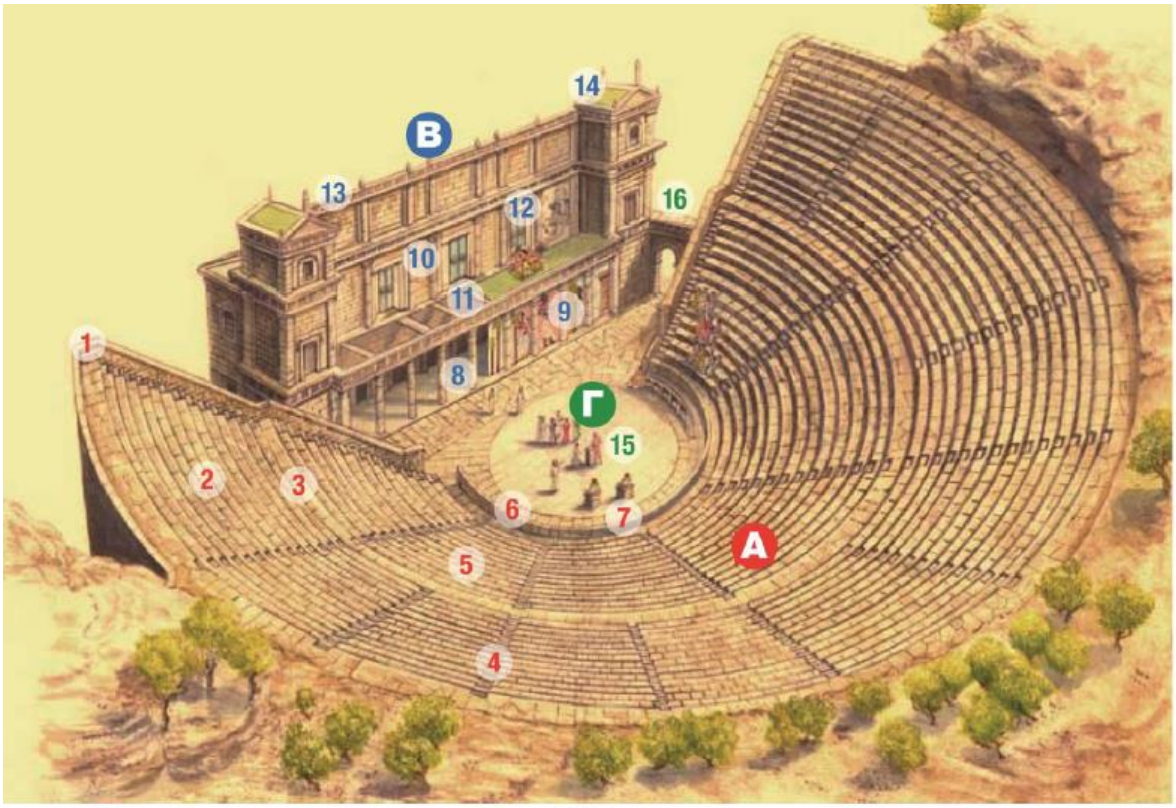

Πηγή:
https://www.tameteora.gr/eidhseis/texnes-grammata/119542/%ce%bc%ce%b7%ce%bd%cf%8d%ce%bc%ce%b1%cf%84%ce%b1-%ce%b6%cf%89%ce%ae%cf%82-%ce%b1%cf%80%cf%8c-%cf%84%ce%bf-%ce%b1%cf%81%cf%87%ce%b1%ce%af%ce%bf-%ce%b8%ce%ad%ce%b1%cf%84%cf%81%ce%bf/

Α. ΚΟΙΛΟΝ	**Β. ΣΚΗΝΗ**	**Γ. ΟΡΧΗΣΤΡΑ**
1. Αναλημματικοί τοίχοι	**8.** Προσκήνιο	**15.** Θυμέλη (βωμός Διονύσου)
2. Κερκίδα	**9.** Πίνακες	**16.** Πάροδοι
3. Διάζωμα	**10.** Σκηνή	
4. Κλίμακες	**11.** Λογείο	
5. Εδώλια	**12.** Θυρώματα	
6. Προεδρία	**13.** Θεολογείο	
7. Θρόνοι	**14.** Παρασκήνια	

ΦΥΛΛΟ 5

Όνομα…….

Ημερομηνία…….

Κόψε και κόλλησε τις λέξεις στα σημεία που ταιριάζει στο αρχαίο θέατρο

ΟΡΧΗΣΤΡΑ

ΣΚΗΝΗ

ΚΟΙΛΟ

ΦΥΛΛΟ 6

Κόβουμε τα δύο προσωπεία για το παιχνίδι του κρυμμένου θησαυρού

http://ancienttheater.culture.gr/images/ston-kosmo-ton-thatrikon-parastaseon/prosopeia.jpg

http://ancienttheater.culture.gr/images/ston-kosmo-ton-thatrikon-parastaseon/pos_itan_ta_prosopeia_komidiacopy.jpg

ΦΥΛΛΟ 7

Πηγή:https://www.schooltime.gr/wp-content/uploads/2017/03/tragodia1.jpg

Πήλινη κούκλα που φορά θεατρικό προσωπείο και κοθόρνους, 1ος αι. π.Χ., Αρχαιολογικό Μουσείο Δήλου. Πηγή: http://ancienttheater.culture.gr/el/parastaseis-arxaiotita/item/100-ti-kostoumia-forousan

ΦΥΛΛΟ 8

Ανδρική ενδυμασία: Χιτώνας, Εξωμίδα, Χιτώνας με ιμάτιο, Ιμάτιο χωρίς χιτώνα
Πηγή: Υπουργείο Πολιτισμού – Α' Εφορεία προϊστορικών και κλασικών αρχαιοτήτων – Επιτροπή συντηρήσεως μνημείων Ακροπόλεως.

Από την παράσταση των ***Νεφελών***, του Εθνικού Θέατρο (Αθήνα, 1951), σε σκηνοθεσία Σωκράτη Καραντινού. Είναι ευδιάκριτη η χρήση της κωμικής μάσκας.

ΦΥΛΛΟ 9

Πίνακας αναφοράς

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΠΡΟΣΩΠΕΙΟ

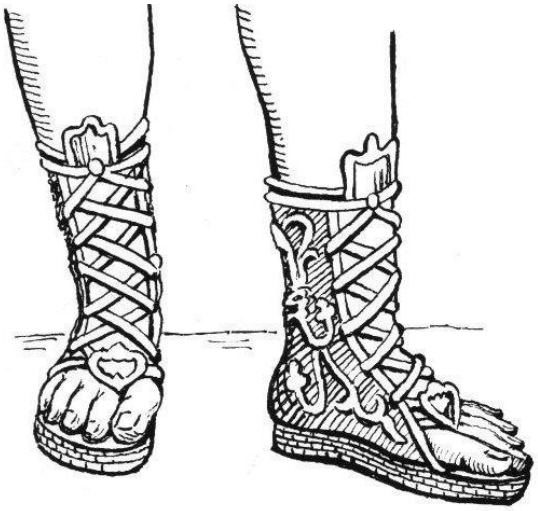

ΚΟΘΟΡΝΟΙ

ΧΙΤΩΝΑΣ

ΥΠΟΚΡΙΤΗΣ

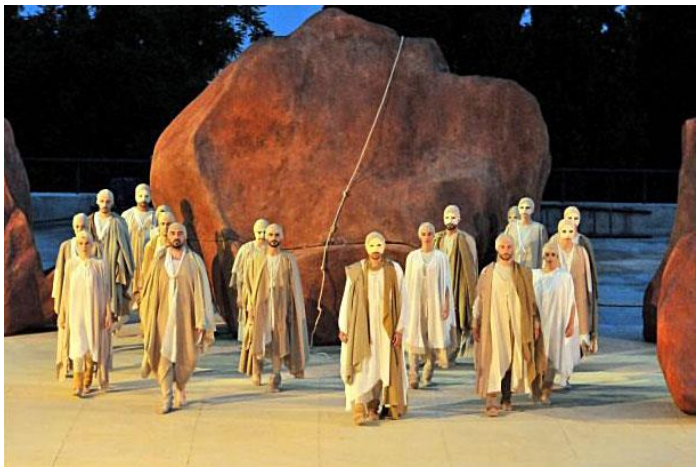

ΧΟΡΟΣ

ΑΥΛΟΣ

ΦΥΛΛΟ 10

Όνομα…….

Ημερομηνία……..

Βοήθησε τον υποκριτή να φτάσει στο αρχαίο θέατρο, σχεδιάζοντας και περιγράφοντας τη διαδρομή χρησιμοποιώντας εκφράσεις όπως πάνω-κάτω, δεξιά –αριστερά.

ΦΥΛΛΟ 11

Κατασκευή προσωπείου

Υλικά:
Καλούπι μάσκας από φελιζόλ
Γυψόγαζα
Λεκάνη
Νερό
Κοπίδι
Τέμπερες
Πινέλα
Βαζελίνη

Τρόπος κατασκευής:
Με το πινέλο ή το χέρι απλώνουμε ένα λεπτό στρώμα βαζελίνης στο καλούπι. Σε μία λεκάνη με νερό βουτάμε την γυψόγαζα ,κομμένη σε μικρά κομμάτια, για λίγο, την στραγγίζουμε και στη συνέχεια την στρώνουμε πάνω στη μάσκα προσεκτικά. Προσπαθούμε να μην αφήσουμε κενά και ολοκληρώνουμε, αφού περάσουμε τουλάχιστον τρία στρώματα γάζας σε όλη την επιφάνεια της μάσκας προσέχοντας να τονίσουμε χαρακτηριστικά του προσώπου όπως φρύδια, μάγουλα, μέτωπο προσθέτοντας στα σημεία αυτά κομμάτια γάζας, έτσι ώστε αυτά να αποτυπώνονται έντονα και ευδιάκριτα όπως σε ένα αρχαίο προσωπείο(κωμικό ή τραγικό). Αφήνουμε την μάσκα να στεγνώσει πολύ καλά, ξεκολλάμε το καλούπι και με το κοπίδι δημιουργούμε τα ανάλογα ανοίγματα. Μόλις στεγνώσει χρωματίζουμε με τέμπερες.